Kenyeres Zoltán

Petőfi laktanya

Leszakad az ég? Nem, nem szakad le, és itt nem is fog. Itt már mindent meg lehet tenni.. A Petőfi bicentenáriumi év kellős közepén minden népi (na, ezt a tilalmas szót azért nem írom le) minden nemzeti felháborodás kockázata nélkül bejelenthette a hivatalban lévő hadügyminiszter, hogy átnevezik a Petőfi laktanyát Mária Terézia nevére. Ahogy az interneten nézem, több Petőfi laktanya is van az országban, de itt nyilván a Sashegy lábánál, a Budaörsi út elején lévő épületről van szó, amelyet még 1912-ben kezdtek el építeni, tehát még, hogy úgy mondjam, a Habsburg időkben. 1916-ban készült el, és első nevét IV. Károlyról kapta, az utolsó magyar királyról, akinek trónra lépését, mint ismeretes, mai példaképünk, Vitéz nagybányai Horthy Miklós akadályozta meg. Korona helyett csak egy laktanyanevet kapott, azt se sokáig. A köztársasági Magyarország lecserélte Petőfire, aki mégiscsak magyar katonatiszt volt. Ez 1947-ben történt, vagyis – nem kellene félni – még nem Rákosi és nem Kádár idejében, hanem abban a rövid kis életszakaszban, amikor ugyan már nem sok, de egy pici remény még élt azt illetően, hogy talán lesz itt egy igazi, rendes magyar köztársaság. Amit akkor száz éve Petőfi is nagyon szeretett volna. Mit kezdjen hát ővele ez a mai rendszer, hiszen nemcsak a köztársaság jogrendjét vetette el, de még nevét is levette a Magyar mellől.

Barabás Miklósnak van egy híres Petőfi-képe, karddal az oldalán és mellén egy kokárda. De ha jobban megnézzük, az nem kokárda, hanem a Kossuth-címer. Én 56-ban érettségiző diákként ezért a címerért is tüntettem az osztálytársaimmal és a műegyetemistákkal a Kossuth téren. Megcsalva éreztem magam évtizedekkel később, amikor a nép – igen ennek a népnek az akaratából létrejött parlament visszahozta a koronás címert. Onnan egyenes út vezetett a vármegyéhez és a főispánhoz. Meg a Mária Teréziához.

Ady 1909-ben összeállított egy válogatást Petőfi verseiből, és azt a címet adta neki, hogy *A forradalmár Petőfi*. A könyv 1910-ben jelent meg, Ady március elsején, Párizsban jegyezte az előszavát. Ebben írta, hogy „/a/ mai Magyarországnak teher volna az igazi Petőfi.” Úgy látom, hogy a mainak is.